

Gerumo akcija

Kretingos rajono pedagogų švietimo centre atidaryta Kretingos Marijono Daujoto vidurinės mokyklos mokytojų Marijos Bučkienės, Birutės Simaitienės, Gražinos Ramančiūnienės kūrybinių darbų paroda-pardavimas „Iš širdies į širdį“. Ši paroda – viena iš tęstinio rajoninio projekto sudedamųjų dalių.

M. Daujoto vidurinėje mokykloje seniai gyva tradicija – padėti tiems, kurie kenčia, globoti vienišus, silpnus, ligotus. Seniai mokytojų pasaulyje gyvas poreikis nuo mažumės vaikuose ugdyti supratimą, kad žmones reikia mylėti, užjausti ir padėti. Nepakanka kalbų, gražių nuotraukų, gerų tekstų. Tik konkretūs darbai gali suformuoti tikrus įgūdžius kurti

apie save gerus darbus.

Mokiniai, jų mamos, močiutės mezga kepurytes, kojinytes vaikučiams, sergantiems vėžiu. Mokykloje ruošiamasi mugei-pardavimui, ruošiami lankstinukai apie onkologines ligas, organizuojami susitikimai su broliais pranciškais, žmonėmis, kurie savo patyrimu žino, kas yra netektis. Pasak vienos penktokės, „tie, kurie orga-

nizuoja gerų darbų darymą, turi rodyti pavyzdį“. Mokytojai nori, kad jų darbelius nupirtų, o pinigėliai būtų dedami į bendrą fondą mažiems ligoniukams remti. Smagu būtų, jei prie pagalbos sergantiems prisidėtų kretingiška.

Marija BUČKIENĖ

M. Daujoto vidurinės mokyklos etikos vyresnioji mokytoja

Atidaryta kūrybinių darbų paroda „Mandalos“

Mandala, kaip šio pasaulio atvaizdas, modelis – mono dalis arba žemiškoji mano dalis, kartu – tai ir vidinio žmogaus pasaulio, žmogaus dailios atspindys. Mandaloje atsiskleidžia ją kuriančio žmogaus dabartis ir ateitis.

Kretingos rajono pedagogų švietimo centre atidaryta Jokūbavo A. Stulginskio pagrindinės mokyklos dailės vyresniosios mokytojos Felicijos Stramilaitės kūrybinių darbų paroda „Mandalos“. Pristatomi 22 kūrybiniai darbai. Mandalos spalvingos, išraiškingos, kviečiančios sustoti ir atidžiau pažvelgti į kiekvieną detalę. Mandalų autorė sakė: „Supratau, kad mandalos piešimas ne tik kūrybinis ieškojimas, ne tik saviraiška, ne tik grožis ir harmonija, bet ir meditacija, malda, savęs pažinimas. Piešdami mandalas mes tarytum susikuriam aplink save šviesos lauką, kuris kaip veidrodis atspindi neigiamą energiją ir ją išsklaido“.

Parodos atidarymo metu F. Stramilaitė prista-

tė savo knygelę „Mandala – kad pažintum save“. Knygelėje autorė nori pasidalinti tuo, ką patyrė, ką suprato keletą metų kurdamas mandalas, ko išmoko domėdamasi jų struktūra, piešimo principu. Pristato spalvų, formų simboliką, moko, kaip braižyti geometrinės formos. Svarbų vaidmenį mandalose vaidina skaičiai, raidės ir t.t.

Vyko mandalos piešimo pamoka – praktikuojamas. Suskambo muzika ir kiekvienas dalyvis pagal savo nuotaiką, sugebėjimus kūrė savo asmeninę mandalą, džiaugėsi spalvų, formų, linijų harmonija.

Kviečiame visus aplankyti parodą, kuri veiks iki sausio pabaigos.

Gėnė BENETIENĖ

Kretingos PŠC metodininkė

PAMAŠTYMAI, PRABĖGUS ŠVENTĖMS

Dovanojimo prasmė

Bėgame, skubame, paskęsdami kasdienybės verpetuose ir kiek mažai pasiliegame laiko pamąstyti, maldai, bendravimui su artimaisiais. O kai sieloje pasidaro tuščia ir vienišumo jausmas neleidžia nurinti, klausiamo savęs: „Kodėl taip yra?“, „Kas atsitiko, kad gelia sielą?“

Ieškome atsakymų, pasitelkdami protingų žmonių mintis, blaškomės, ieškodami savojo „laimės žiburio“ ir staiga galvoje šmėstelėjusi mintis akimirksniu sustabdo laiką...

Atsakymas toks paprastas – mums reikia artimų žmonių, jų juoko, draugiško rankos paspaudimo ar apkabinimo. Taigi, artimas žmogus. Kai jis šalia – tau gera.

Gėris skleidžiasi tada, kai gerumą išleidžiame į laisvę. O kai pačiam to jausmo pakankamai, tai ir kitam norisi suteikti kuo daugiau gėrio, ypač artėjant šventėms. Nuo vaikystės laukiame švenčių. Tada susieinama, pasipuošiama, dengiamas stalas, linksminama, dalijamos dovanos.

Dovanos yra dėmesio, pripažinimo parodymas žmogui, kuriam skiriame dovanėlę, o tuo pačiu ir savęs sureikšminimo procedūra. Kaip gera, kai įteikę dovaną, pamatai kito akyse nuširdų džiaugsmą, padėką, draugiškumą...

Taigi, pakalbėkime apie tai, kaip galima pradžiuginti brangius žmones. Žinoma, daugelis sakys, kad užtenka parodyti švelnius jausmus, nes nusprendžia nepasiduoti vartotojiškoms nūdienos madoms ir nedovanoti nieko.

Iš tikrųjų tokie žmonės labiausiai nuskriaudžia save, nes praranda dovanavimo džiaugsmą ir poreikį sulaukti artimųjų šilumos, dėmesio ir meilės. Juk mums visiems nuo gimimo yra svarbus bendravimo ir meilės pojūtis. Šis procesas – svarbi gyvenimo dalis, nes žmogus yra socialinė būtybė ir jam būtina, kad jį matytų, prisimintų. O dovanojimas suteikia šią galimybę.

Dovanojimo paprotys yra labai senas. Dovanų svarba minima net seniausiuose rašytiniuose šaltiniuose. Gimus Jėzui, Trys karaliai keliavo pas jį su dovanomis, kad parodytų savo dėmesį ir pagarbą. Neturtingi dažnai dovanas teikdavo savo ponams, kilmingiems žmonėms. Už didvyriškumą būdavo apdovanojami karžygiai. Indai tiki, kad dovanojimas palengvina perėjimą į kitą gyvenimą. Tradiciškai draugams ar tolimiems giminiams dovanojami pinigai, švenčiant svarbius gyvenimo įvykius – vestuves, laidotuves. O Kinijoje nuo seno primta dovanoti raudonus vokelius su pinigais. Pinigų skaičius turi būti porinis – tai simbolizuoja harmoniją. Einant į svečius šeiminkams nešama po du mandarinus. Kinų simbolikoje – tai aukso simbolis, gebantis pritraukti turtais į namus.

Lietuvoje turime daug švenčių, per kurias teikiame dovanas. Tai šeimyninės šventės: vardynos, gimtadieniai, sutuoktuvės. Dova-

noti nepamirštame ir per kalendorines šventes: Kalėdas, Motinos dieną, Velykas.

Daug senų papročių nunyko. O ir pačios dovanos pasikeitė. Anksčiau, kai visus būtiniausias daiktus žmonės gamindavosi patys, ir dovanos buvo rankų darbo. Jos buvo originalios ir, žinoma, vertingesnės.

Šiais laikais bėgiojame po parduotuves, ieškome kažko nepaprasto, o negavę perkame kokį nereikalingą suvenyrą, kad tik būtų kas nors padovanota. Kažin, ar gavęs dovaną žmogus vėliau ja džiaugsis.

Todėl, parenkant dovaną, svarbu atsižvelgti į žmogaus, kuriam ji bus skirta, amžių, lytį, skonį, interesus. Dabar tapo populiariu teikti dovanų čekius. Tada paliekama galimybė žmogui pačiam pasirinkti dovaną. Kai kada čekis ar tam tikra grynųjų pinigų suma gali būti geidžiamiausia dovana. Subtiliai parinktos dovanos padeda palaikyti gerus asmeninius ir dalykinius santykius. Norint išrinkti tinkamą dovaną, nebūtina išleisti daug pinigų. Daug labiau reikia fantazijos, takto ir šiekio tokio išmanymo. Pakuojant ir vyniojant dovaną, svarbu viskas: dėžutė turi būti daili, popierius – skoningas, juostelės ir kaspinėliai – pritaikyti. Prabėgo nuostabiausia metų šventė – Kalėdos. Tai stebuklų metas. Todėl visi laukėme dovanėlių, kurios teiktų džiaugsmą. Jos turėjo būti nedidelės ir nebrangios. Tai galėjo būti kokia gražiai įvyniota smulkmena ar paties padarytas įdomus niekulis.

Dovanojimo etiketo reiktų mokyti vaikus. Nuo mažens nereikia pratinti vaikų prie brangių dovanų. Tegul dovana „auga“ kartu su pačiu žmogumi. Reikia leisti suprasti, kad dovana tampa itin svarbi, kai į ją įdėta dalelė širdies, šilumos ir gėrio. Gal tada labiau išmokysime jausti, suprasti ir džiaugtis paprastais dalykais ir juose matysime prasmę. Patys reikalingiausi ir brangiausi žmogui yra vaikystėje dovanoti dvasiniai dalykai. Jie žadina ir tobulina jausmus, gaivina širdį, veda prie gero.

Džiaugsmą suteikia ne tik dovanos, bet ir kitokie dėmesio ženklai: rankos paspaudimas ir tiesiog pasveikinimas žodžiu. Argi sunku geru žodžiu suteikti žmogui gerų emocijų? Ypač svarbu pagerbti vienišą žmogų ir parodyti pagarbą jo amžiui.

Dovana – šilumos dalelė, praskaidrinanti mūsų kasdienybę. Tik mokėkime tą šilumą dalyti taip, kad jos užtektų visą gyvenimą.

Irena GRABIENĖ

Vydmantų vidurinės mokyklos etikos mokytoja metodininkė